

Modularitás

Melkovics Tamás munkáiról

*Vésőm alatt porladva hullt a márvány s öklömben torzó vagy bálvány maradt.
Nem lettelek meg, illanó szivárvány, ki ott ragyogtál minden kő alatt.
Faludy György: Michelangelo utolsó imája*

Melkovics Tamás moduláris alkotásai nem egyszerű szobrok, inkább kompozicionális útkeresések, eredményei és lenyomatai egy sajátos alkotói folyamatnak. A művek nem kizárólag azok a tárgyak, amiket a szemlélő megnézhet a kiállítótermekben vagy a reprodukciókon, hanem a mögöttük álló teljes gondolati rendszer, ami alapján felépültek, és amit követve új, potenciálisan végtelenül sok szobor készíthető.

Ez az alkotói hozzáállás már a 2015-ös *Kaktusz* sorozaton is megfigyelhető volt, ahol a moduláris konvex elem nagyításával és torzításával fraktálszerű, organikus-absztrakt műveket hozott létre. Az egyedi szobrokban azonban közös a mélyen fekvő struktúra, és hogy az egyedi tárgyak tulajdonképpen ennek példázatainak, megvalósulásainak tekinthetők. A következő lépésben Melkovics megváltoztatta az alapformát, és így a szobrok is átalakultak, az így létrejött *Moduláris szobrok* sorozat már inkább korallokra hasonlít. Az új sorozat legfontosabb vizuális tapasztalata, hogy a rendszer kismértékű változtatása is nagyobb hatással volt az egyedi szobrok megjelenésére, mint az alkotóelemek összeépítése során hozott döntések.

A *Kapcsolódás* sorozatban az alapforma radikálisan megváltozott, immár nem egy absztrakt geometriai elem, hanem egy jól ismert építőjáték egyik darabkája, ami eredetileg egy fát ábrázolt. Némi módosítással azonban visszaalakítható volt építőelemmé, és mint ilyen, lehetőséget adott új kompozíciók kialakítására. Melkovics figyelme ezek után ismét az absztrakt organikus formák felé fordult, és új sorozatai (*Nyers, Kék eszköz, Öntvény, RX4*) ezen az úton haladnak tovább.

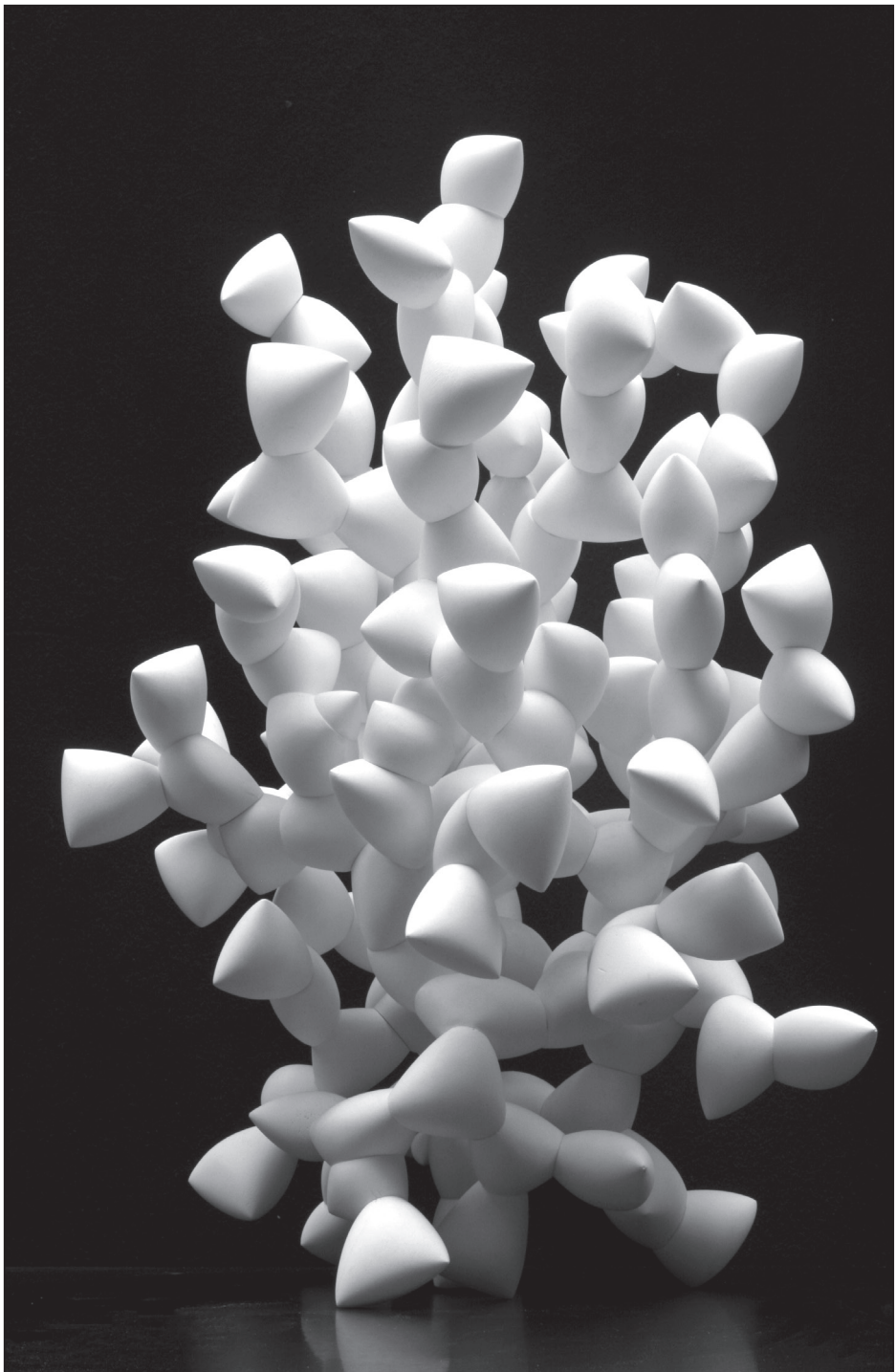
A moduláris szobrászat bizonyos szempontból a kreatív tevékenység felszabadítója: az előre meghatározott elemekből való építkezés lehetővé teszi, hogy a kéz követni tudja a gondolat sebességét, két különböző szempontból is. Egyrészt a forma kialakításában, az építésben, illetve a törlésben, az átrendezésben is. A választott módszer így magát a szobrászat lényegét érinti, mintha megválaszolná és semmissé tenné Leonardo évszázados vádját a szobrászat mesteremberi természetéről.

Éppen ezért szimbolikus és talán ars poetikus mű a *Konténerfej*. A forma már korábban is megjelent az életműben, hiszem a jellegzetes alak felbukkant már a sokkal korábbi *Szimbólumok* sorozatban is, de a megoldás újszerű. A figura fejét teletöltő tárgyak (gondolatok) csak egy része látszik, a többi a szemlélőre van bízva, hogy el tudja képzelni.

Gárdonyi László

Melkovics Tamás: Kaktusz széria

Melkovics Tamás: Moduláris struktúra

Melkovic Tamás: Chance of Waves